

KIVIJÄRVI SOI 1989-2009

Kivijärven kunnan imagolle merkittäväksi kehittynyt Kivijärvi Soi -musiikkitapahtuma lähti liikkeelle 20 vuotta sitten Anneli Salmen ja Sirkka Kauppinen aloitteesta. He laittoivat kunnalle kirjeen, jossa toivottiin, että Kivijärven-Kannonkosken musiikkileiri pidettäisiin kesällä 1989 Kivijärvellä. Kuntien ja Keski-Suomen konservatorion yhteinen leiri oli järjestetty kymmenen vuoden ajan aina Kannonkoskella. Kunnanhallitus teki konservatoriolle leiristä esityksen ja seuraavina vuosina se olikin sitten vuorotellen Kivijärvellä ja Kannonkoskella. Vuonna 1993 leiri siirtyi Kivijärvi Soi -nimisenä kokonaan Kivijärvelle. Sittemmin konservatorio jäi pois järjestelyistä ja tapahtuma painopiste muuttui lasten musiikkileiristä korkeatasoiseksi kansainväliseksi mestarikurssi- ja konserttitapahtumaksi. 2000-luvun edetessä jäljelle jäi ainoastaan Kivijärvelle mainetta tuonut Genny Anvelt-Scarafonin mestarilaulajien kurssi konserttisarjalla täydennettynä.

Majoitus aluksi Loma-Hoikassa

Kunnanhallitus määräsi sivistyslautakunnan järjestelyistä vastaavaksi taustayhteisöksi. Leirin vastuuhenkilöksi nimettiin Hannu Ahonen. Tavoitteena oli kivijärveläisten lasten musiikkiharrastuksen laajentaminen ja lahjakkaiden lasten esiin saattaminen. Siinä onnistuttiinkin hyvin, sillä ensimmäisellä leirillä oli 17 kivijärveläistä oppilasta.

Opetus tapahtui kirkonkylän kouluilla ja 14 ulkopaikkakuntalaista oppilasta majoitettiin Loma-Hoikkaan, josta heidät kuljetettiin keskustaan. Ruokailut järjestettiin Loma-Hoikan toimesta seurakuntatalolla. Leirimaksut kattoivat lähes puolet kustannuksista ja kunnan osuus kuluista oli 12.000 markkaa.

Leirin järjestivät yhdessä kunta ja konservatorio. Konservatorion kuntainliitto maksoi yhden opettajan kulut, ilmoitukset sekä toimitti paikalle tarvittavan määrän harjoituspianoja. Konservatorion säätiö avusti leiriä 16 000 markalla. Rehtori Juhani Laurila oli myös paikalla koko ajan ja hän opetti musiikin teoriaa.

Leirin pidettiin kesäkuun alkupuolella ja siihen kuului musiikin ohella paljon muutakin ohjelmaa. Aluksi oppilaat tekivät muun muassa Irma Hutilaisen johdolla savitöitä ja maalasivat tauluja Pekka Kotilaisen ohjaamana. Koirasalmen retki on ollut ohjelmassa koko leirin historian ajan.

Leirikutsu oli varsin seikkaperäinen ja siinä lueteltiin koko joukko tarvittavia henkilökohtaisia varusteitakin. Listalla oli myös kumisaappaat, jotka osoittautuivat 1991 tarpeellisiksi ainakin 9-vuotiaalle harmonikansoittaja Mikko Parnille. Kun pojan lenkkarit kastuivat leirin aikana läpimäriksi, hän soitti oppilaskonsertissa komeasti Kontiot jalassa!

Valtaosa leiriläisistä oli pianisteja, mutta opetusta oli myös viulun- ja harmonikansoitossa. Opettajakaartiin kuuluivat useampana kesänä Riitta Viitala, Kaija Lehtonen, Anne Laurila sekä Nikita Jushanin.

Kivijärvi Soi 1992

Vaikka leirin järjestäminen Kivijärvellä oli haasteellisempaa kun leirikeskuksissa tai kansanopistoilla, ne onnistuivat silti varsin hyvin. Kunnanjohtaja Risto Niemelä oli

innostunut tapahtuman kehittäjä ja yhdessä Juhani Laurilan kanssa he loivat nopeasti visioita korkeatasoisesta musiikkitapahtumasta.

Ensimmäinen Kivijärvi Soi oli tosin Piispalassa, koska järjestämisvuoro osui silloin Kannonkoskelle. Tapahtuman nimenä oli ”Kivijärvi Soi musiikkitapahtuma ja Kannonkosken kansainvälinen mestarikurssi” Silloin kansainvälisyys rajoittui vain opettajiin. Tapahtuman uudella nimellä oli katetta sikäli, että konsertteja pidettiin kummassakin kunnassa.

1993 leirin osallistujamäärä oli jo 42 ja majoitus vaihtui Hannunkiven Lomakylään. Hannunkivi oli hyvä majapaikka, mutta sieltäkin oli pitkä matka koulukeskukseen, jonne myös ruokailut siirtyivät ensimmäisen vuoden jälkeen. Onneksi lomakylästä oli mahdollisuus vuokrata polkupyöriä leirin käyttöön.

Ensimmäisellä kerralla Hannunkiven majoituksessa ei otettu aivan kaikkia seikkoja huomioon. Vuodepaikkoja laskettaessa jäi havaitsematta, että osa sängyistä oli parivuoteita. Joillekin leiriläisille se tuotti pienen järkytyksen, mutta asiat saatiin kyllä nopeasti järjestykseen. Ruokahuollosta vastasivat koulun keittäjät, joista kaikki saivat aina kiitettävää palautetta.

Seuraavana kesänä leiri järjestettiin heinäkuun puolivälissä, jolloin Hannunkivessä oli sesonkiaika. Oppilaat sijoitettiin nyt tyhjillään oleviin rivitaloaluoneistoihin.

Kivijärvi Soi muuttui samalla mestarikurssipainotteiseksi, sillä kuudesta opettajasta vain Riitta Viitala ja Kaija Lehtonen pitivät lastenleiriä. Samalla kivijärveläisten määrä putosi kolmeen, eikä Kannonkoskelta ollut yhtään oppilasta.

1993 oli kehittämisen aikaa, sillä Kivijärvi soi myös Kinnulassa. Mestarikurssin opettajista tunnetuin oli Sibeliuksen pianonsoiton professori Erik T. Tawaststjerna sekä hänen taivanilainen puolisonsa Hui-Yiung Liu. Viulussa oli vetovoimainen opettajakaksikko Olga Perhomenko ja Prahan taideakatemian professorit Jiri Tomasek.

Tawaststjernojen ensimmäinen konsertti Piispalassa meni muuten hyvin, mutta puoliajalla kävi ilmi, ettei esiintyjille oltu varattu kukkia. Työnjaosta sopiminen jäi puolitiehen, mutta Laurilan soitto Kivijärvelle pelasti tilanteen. Toisen puoliajan aikana kimppu kiidätettiin konserttipaikalle.

Erik T. Tawaststjerna ja Hui-Ying Liu konsertoivat monena kesänä myös Kivijärvellä ja vetivät seurakuntatalon saliin pitkälti toista sataa kuulijaa. Tawaststjerna on kuuluisa nimi pianonsoittopiireissä, sillä Erik T:n isä Erik Tawaststjerna vaikutti myös aikoinaan Sibelius-Akatemiassa ja oli maineikas Sibelius-tutkija. Toinen yleisön suosioon noussut konsertoiva opettaja oli viulisti Tomasek.

Kansainvälistymisen aika

Vuosi 1994 toi tapahtumaan paljon uutta ja Kivijärvi Soi -mestarikurssit ja lastenleiri olivat siirtyneet kokonaan Kivijärvelle. Silloin tavoitteena oli 70 oppilaan leiri ja paikalle saatiin 49 oppilasta kuudesta eri maasta. Ensimmäiset ulkolaiset olivat saksalaisen professori Peter Eicherin ja tsekkiläisen Jiri Tomasekin oppilaita. Ohjelmaan tulivat lisäksi oopperalaulajien kurssit, joiden kolmesta opettajasta nimekkäin oli Ritva Auvinen. Laulajien säestäjäksi saapui virolainen lead-pianisti Ivari Ilja, joka majoitettiin tyylikkäästi päiväkotiin. Sittemmin professorin arvon saanut ja maailmankuuluksi pianistiksi osoittautunut Ilja on vierailut

Kivijärvellä melkein joka kesä. Laulajien harjoittelupaikaksi saatiin seurakuntatalo korvauksetta, kun kunta osallistui salin flyygelin kunnostuskustannuksiin. Ruokailutkin siirtyivät läheiseen palvelukeskukseen, nykyiseen lounasruokala Järvenhelmeen.

Kivijärvi Soi oli saavuttanut sellaisen tason, josta Risto Niemeläkin saattoi olla ylpeä. Mestarikursseille oli enemmän tulijoita, kun niille voitiin ottaa ja tasokkaat konsertit kiinnostivat yleisöä. Lastenleiristäkään ei täysin luovuttu oman paikkakunnan nuorten vuoksi. Toki kivijärveläisiä oli mukana mestarikursseillakin, ainakin Sofia Kotilainen oli Hui-Ying Liun oppilaana.

Seuraavana kesänä konservatorio jättäytyi pois järjestämisvastuusta, joka jäi nyt yksin kunnan harteille. Jyväskylästä saatiin silti edelleen opetus- ja harjoitussoittimet ilmaiseksi käyttöön. Parhaimmillaan kuormassa tuli viisi flyygeliä ja 10 pianoa. Pianot sijoitettiin koulukeskukseen ja flyygelit olivat ala-asteen salissa, Aholla, valtuustosalissa ja Valoharjulla. Leirin järjestäjille ja kunnan laitosmiehille soitinten saapuminen ja poisvienti tiesi aina odotettua kuntoilupäivää.

Vaikka konservatorio ei ollut enää järjestäjänä, yhteistyö Juhani Laurilan kanssa jatkui tiiviinä. Opettajat saatiin hänen kautta ja monet opettajat toivat omia oppilaita mukanaan. Nikita Jushanilla oli pääosin japanilaisista ja keski-eurooppalaisista pianisteista koostuva ryhmä ja Jiri Tomasekillakin pääosin ulkolaisia viulisteja.

Opettajia tuli joskus myös toisten opettajien suosituksesta. Esimerkiksi Ecuadorissa oman konservatorion omistava Reinaldo Canizares piti yhtenä kesänä pianonsoiton mestarikurssin päästäkseen tapaamaan Nikita Jushania. Palkka oli kaikilla sama matkakustannuksista riippumatta, joten taloudellisesti Canizaresin opetuskeikka meni raskaasti miinukselle.

Myöskin Genny Scarafoni tuli alkujaan Kivijärvelle Ivari Iljan houkuttelemana. Madamen arvoa ei aluksi ymmärretty ja hänetkin aiottiin majoittaa ensiksi päiväkotiin Iljan seuraksi. Tilaa rakennuksessa kun olisi ollut kahdenkin asua.

Kivijärvi Soi -musiikkitapahtumassa on ollut oppilaita 18 maasta. Kansainvälistyminen toi mukanaan myös tulkkaustarpeen ja läheskään kaikki vieraat eivät ole puhuneet kovin hyvin englantia. Oopperan kielenä on Italia, jota kaikki kurssilaiset taitavat ja jolla he myös ainakin hakemuksissaan joskus asioivat.

Asioiden selvittämistä on helpottanut, että Ivari Ilja puhuu hyvin myös Suomea. Lisäksi leirin aikana oheishjelman järjestäjänä ja tulkkeina on toiminut nuoria opiskelijoita. Heistä mainittakoon lastenleirien ajalta Tero Kempainen ja Minna Näreaho sekä Kivijärvi Soi -tapahtumista Riikka Leppänen, Niina Kotilainen, Antti Sekki, Terhi Moisio, Riikka Ahonen, Kaisa Ahonen ja Iina Sorsamäki.

Uusia innovaatioita

Musiikkitapahtuman talous oli monta kertaa tiukalla ja uusia rahoituskeinoja etsittiin milloin mistäkin.

Vuonna 1998 konservatorio ja kunta kehittivät uuden innovatiivisen tavan järjestää kurssi ja konserttisarja Keski-Suomi Soi -nimellä. Leirin ensimmäinen osa toteutettiin Jyväskylässä ja toinen Kivijärvellä. Silloin jotkut pelkäsivät ja toiset toivoivat, että jatkossa kurssin jälkimmäinenkin osa siirtyisi Jyväskylään. Onneksi näin ei käynyt, sillä tuo kesä oli

Kivijärvi Soi -tapahtumalle käännekohta. Silloin Genny Scarafoni nimittäin oli ensimmäistä kertaa Kivijärvellä ja nyt hänen mestarilaulajiensa ansiosta pieni paikkakunta tunnetaan ympäri maailmaa. Koko innovaatio saatiin päätökseen yhdessä vuodessa ja kurssi palasi kokonaisuudessaan Kivijärvelle.

Vaikka konservatorion säätiö tuki vielä rahallisesti Kivijärven kurssia, kunnan kustannukset olivat kolminkertaistuneet alkuajoista. Apua talouteen toi viitasaarelaisen radiotoimittaja Markku Möttösen virittelemä Viisaankivi-hanke, joka toi Viitasaaren ja Saarijärven seutukunnan tapahtumien kehittämiseen ja markkinointiin EU-rahaa. Varsinaiseen kehittämiseen Kivijärvellä ei ollut omia pelimerkkejä laittaa, mutta hankkeesta oli silti merkittävä taloudellinen hyöty.

2001 päättynyt Viisaankivi sai vielä jatkoa ProvinsSoimaan-hankeesta, jonka tavoitteena oli muun muassa seutukuntien musiikkitapahtumien taiteellisen tason nostaminen, yleisömäärän lisääminen sekä yhteistyön synnyttäminen tapahtumien ja elinkeinoelämän välille. Kolmantena hankkeena tuli vielä kulttuurin rahoituspooleja kehitellyt Cupooli-hanke. Kivijärven osalta pooli tosin jäi syntymättä.

Kivijärvellä on kuitenkin saatu mukaan useita sponsoreita, joista pisimpään yhteistyötä ovat tehneet Keski-Suomen Osuuspankin Kivijärven konttori, Lähivakuutus ja Sale. Merkittäviä tukijoita ovat olleet lisäksi vakuutusyhtiö IF, Keski-Suomen Vuokraisännät, Hannukiven Lomakylä, Euroforce ja Finwood. Lisäksi eri vuosina on ollut mukana lukuisia yrityksiä pienemmillä tukipanoksilla. Konservatorion säätiö sponsoroi avustusten loputtua tapahtumaa maksamalla yhden nuoren taiteilijan konserttikulut aina vuoteen 2008 saakka, jolloin säätiössä vaikuttanut Laurila jäi eläkkeelle.

Konservatorion ollessa mukana järjestelyissä avustusta saatiin lisäksi opetusministeriön säveltaidoimikunnalta ja muutaman vuotena sen jälkeenkin myös Keski-Suomen läänin taidetoimikunnalta. Nämä lopettivat kuitenkin avustamisensa vedoten liian pieniin määrärahoihinsa. Avustusta on haettu myös Keski-Suomen kehittämisrahastosta sekä Kivijärven ja Kinnulan yhteishankkeena Keski-Suomen liitolta, tosin huonoin tuloksin.

Scarafoni ja hänen oppilaansa

Rahoituskuvioiden muuttuminen supisti Kivijärvi Soi -kurssitarjontaa niin, että lopulta jäljelle jäi vain Genny Scarafonin oopperalaulajien kansainvälinen mestarikurssi. Muut kurssit jouduttiin lopettamaan 1990-luvun lopulla ja 2000-luvun alussa. Pisimmälle jatkettiin lasten musiikkileiriä, joka sekin päättyi 2002. Viimeisillä leireillä opettajana oli Kirsti Huttunen.

Mestarilaulajia kouluttava Milanon konservatorion professori tuli Kivijärvelle nimellä Genny Scarafoni. Jossakin vaiheessa hän alkoi kirjoittamaan nimekseen Jenny Anvelt ja lentolipuissa etunimenä näytti taas olevan Eugenia. Samaa ne kaikki varmaankin tarkoittavat, joten konserttiohjelmassa on viime aikoina päädytty muotoon Jenny Anvelt-Scarafoni.

Joka tapauksessa Scarafoni on viihtynyt Kivijärvellä jo 12 kesää. Erityisesti häntä ovat miellyttäneet rauhallinen ympäristö, raikas ilma ja ystävälliset ihmiset. Kurssijärjestelyihinkin hän on ollut tyytyväinen nostaan Kivijärven esimerkiksi maailman toisen metropolin, Pariisin, yläpuolelle. Opettajan tasoa kuvaa se, että kurseille on tultu eri puolilta maailmaa ja mukana on ollut oppilaita aloittelijoista kovan luokan ammattilaisiin.

Järjestäjien kannalta niin Scarafonin ja Iljan, kuten kaikkien muidenkin opettajien kanssa yhteistyö on sujunut hyvässä hengessä ja ongelmitta. Konsertoijissa sen sijaan on ollut monenlaista taiteilijaa, mutta yhteisymmärrykseen on heidänkin kanssa päästy. Scarafonin oppilaidenkin kanssa on ollut ilo työskennellä, joskaan ei täysin pulmatonta. Ensimmäistä tehtiin yleensä hakemuslomakkeiden kautta. Suurin osa sellaisen täyttikin ja faksasi tai lähetti sähköpostilla Kivijärvelle. Lomakkeiden kanssa opimme jo varhaisessa vaiheessa, että siinä pitää mainita myös oppilaan sukupuoli. Sitä ei ainakaan japanilaisten ja korealaisten kohdalla voi mitenkään nimestä arvata. Asialla on merkitystä majoituksen suhteen, paitsi että saman maan kansalaiset voivat joskus haluta asumaan keskenään sukupuolesta riippumatta. Siitä he eivät useimmiten tule maininneeksi etukäteen. Lomakkeeseen olisi ehkä pitänyt laittaa kohta sukupuolisesta suuntautuneisuudestakin, senkin takia on jouduttu kalustamaan leirin alettua ylimääräinen asunto.

Vaikka ei näillä hakemuksilla oikeasti suurtakaan väliä ole, sillä kutsutuista paikalle saapuu kuitenkin vain puolet ja loput tulevat sitten kuka kenenkin tilalle. Lopullinen nimilista ja oppilasmäärä selviää yleensä kun kuljetus lentokoneelta tai junalta on tullut perille. Paitsi tietysti, jos jonkun odotetaan saapuvan jälkikäteen jostakin Itä-Euroopan maasta, eikä tällä ole vielä tietokaan viisumista.

Hyvin asiaa kuvaa Ivari Iljan sähköpostiviesti muutaman vuoden takaa, kun kyseltiin, tietääkö hän ketä kurssille on tulossa. Siinä vaiheessa kurssin alkuun oli tosin vielä melkein kaksi viikkoa.

”Hei, puhuin äsken Gennyn kanssa pitkään ja tilanne ei nyt kyllä minulle selvinnyt erityisemmin. ...Laulajien määrä jäi minulle hämäräksi, ensin hän sanoi että 7, mutta sitten kun hän aloitti kertoa nimiä, selvisi että niitä on vähintään 10 + 2 pianistia. Selma tulee sen Zulf-jne tilalle...”

Scarafoni on niin kuuluisa opettaja ja Kivijärvi tunnettu paikka, että oppilaiksi hakeutumisessa nähdään paljonkin vaivaa. Hyvä esimerkki tästä on muutaman vuoden takaa huippulahjakas 12-vuotias Kim Ri-Min, joka matkusti Kivijärvelle yksikseen Koreasta. Vanhemmat olivat kuulleet, että Scarafoni opettaa täällä ja halusivat tytön välttämättä mukaan.

Kim-Ri Min ilmoittautuikin kurssille, mutta viisi vuotta sitten parikymppisillä korealaisneitosilla oli toisenlainen taktiikka. Soulista tuli viisi tyttöä, joista opettajilla eikä järjestäjillä ollut mitään tietoa. Silloin leirin vahvuus oli muutenkin jo ennätysellinen 14 osallistujaa. Järjestäjille tytöt eivät tulleet tosin aivan täydellisenä yllätyksenä, sillä vieraita noutanut Esa Oksa soitti Humpin kohdalla, kuinka monta henkilöä hänellä oli kyydissään. Puolessa tunnissa ehdittiin järjestää majoitus ensimmäiseksi yöksi Hannunkiveen ja seuraavan aamuna tytöille sitten siivottiin ja kalustettiin rivitalokolmio.

Oheishjelmaa ja pyöräilyä

Opiskelun lomassa laulukurssilaisillekin on järjestetty pientä ohjelmaa. Joka vuosi on tehty retki Koirasalmeen, missä on soudeltu ja paistettu makkaraa. Kivijärveen on tutustuttu vuosien varrella Vega-laivalla ja erilaisilla veneillä. Viime vuosina kyytiä on tarjonnut palokunnan pelustusala. Leiriläiset ovat myös tutustuneet lähitienoisiin pyöräilemällä ja varsinkin pojat ovat olleet kovia kalamiehiä. Monena kesänä opettajat ja leiriläiset ovat nähneet kivijärveläistä elämää myös musiikinystävien kotona pidettyjen illanviettojen ja vapaamuotoisempien vierailujen kautta.

Pyöräilyn suhteen ulkomailla näyttäisi olevan erilaiset säännöt. Sen verran huolettomasti he keskustassa laskettelevat menemään, mutta onneksi pahempia vahinkoja ei ole sattunut. Paitsi takavuosina, kun laitosten polkupyörästä katkesi runko. Asialla oli tosin suomalainen pianistipoika, joka sittemmin edusti maatamme Eurovision nuorten solistien kilpailuissa Wienissä. Oli kuulemma hypännyt pyörällä tuhoisin seurauksin. Asiallisesti hän vei pyöränromun roskakorin viereen, vaikkei järjestäjille siitä kertonutkaan. Tapaus selvisi aikanaan ja siitä tehtiin setelimuotoinen sopimus.

Suomalaisista pianistipojista muutamat muutkin ovat saavuttaneet menestystä myöhemmällä urallaan. Monena kesänä leirillä käynyt Lapin poika, Esa Ylivaara, voitti Leevi Madetoja-pianokilpailun 2003 ja Antti Siirala oli saman vuonna Leedsin kansainvälisen painokilpailun ykkönen. Leedsin kilpailu kuuluu maailman arvostetuimpien joukkoon.

Mutta oopperalaulajien pyöräilystä vielä muutama sana. Paikalliset ovat päätelleet, että ulkomailla on liikennesääntöjen lisäksi muutenkin erilaiset pyöräilykäytännöt. Muusikot ovat nimittäin lainalleet ihmisten pyöriä vallankin sairaalan pihasta ja niitä on sitten jouduttu etsiskelemään pitkin kirkonkylää. Leiriläisten käyttöön on saatu lainaksi useita polkupyöriä, jotka on merkitty ohjaustankoon punaisilla teipeillä. Joiltakin merkkien katsominen on aluksi unohtunut, eivätkä kaikki asiaa ole välttämättä heti ymmärtäneetkään.

Kaikkien luottamusta hieman erilaisilta näyttävät vieraat eivät muutenkaan ole tainneet saavuttaa. Yhtenäkin kesänä heitä epäiltiin kirkon vaivaisukon varastamisesta. Epäilemättä sillä olisi ollut Koreassa käyttöä ja sen olisi huomaamatta voinut Kivijärveltä matkaansa ottaa. Vaan järvestäpä ukko löytyi ja seisoo nyt turvallisemmassa paikassa kirkon eteisessä.

Talkootyötä ja konsertteja

Kivijärvi Soi on järjestetty pienellä organisaatiolla ja talkooapu on ollut tarpeen. Erityisen kiitoksen ansaitsee Markku ja Irma Hakanen, jotka ovat pelastanut monta kertaa pulasta konserttien ja vapaa-ajanohjelmien järjestelyissä. Lisäksi leiriasuntoja kalustettaessa on jouduttu käymään heidän verho- ja mattovarastoillaan.

Kunnanhallituksen puheenjohtajana pitkään toimineella Sirkka Kauppisella oli myös tärkeä rooli tapahtuman edistäjänä. Hän toimi konservatorion säätiön hallituksessakin. Samoin kirjastotoimenjohtaja Liisa Heikinheimo oli aktiivisesti mukana leirin järjestelyissä ja sen yhteydessä järjestetyissä tilaisuuksissa.

Leirin ollessa suurimmillaan asuntojen siivoamisessa ja kalustamisessa oli valtava työ. Tyhjillään olleita rivitaloasuntojakaan ei riittänyt kaikille, vaan oppilaita on majoitettu koululuokkiin ja jopa opettajanhuoneeseenkin.

Talkoissa olivat pientä korvausta vastaan Vesaiset, Martat sekä Kivekkäiden jääkiekko- ja yleisurheilujaostot. Viime vuosina kalustamisen on hoitanut yleisurheilujaosto ja joskus apuun on saatu tukityöllistettyjäkin. Musiikkitapahtumalle on hankittu leiriä varten sänkyjä ja vuodevaatteita. Muut kalusteet ja astiat on lainattu kunnan eri kohteista ja alkuaikoina myöskin yksityishenkilöiltä.

Konserttien jälkeen esiintyjille on myös tarjottu iltapala. Isänniksi on pyydetty sponsoreita

ja paikallisia musiikki-ihmisiä. On upeaa, kun paikalle on saatu esimerkiksi Anneli ja Heikki Näsin kaltaisia musiikin tuntijoita, jotka pystyvät keskustelemaan järkeviä konsertin sisällöstäkin.

Seurakuntatalo täynnä konserttiyleisöä

Mestari laulajien päätöskonsertti on vetänyt vuodesta toiseen seurakuntatalon ääriään myöten täyteen. Myöskin laulajien ensimmäinen konsertti on ollut suosittu. Oopperalaulajien konsertit ovat upeita ja niitä on tultu kuulemaan pitkänkin matkan takaa. Myöskin paikalliseen väestöön komea laulu on vedonnut.

Pianokonserteista Tawaststjernojen lisäksi Kirsti Huttusta oli Koirasalmessa kuulemassa yli sata henkilöä. Yleisöennätys on kuitenkin vuodelta 2007, jolloin Eija Merilän kirkkokonsertissa oli runsaat 400 kuulijaa. Myöskin Viktor Klimenko veti kirkkoon noin 250 henkilöä. Seuraavaksi suosituimpia ovat olleet kansan- ja kevyenmusiikin konsertit. Esiintyjistä mainittakoon ukrainalainen ja moldovalainen kansanmusiikkiyhtye, Veikko Ahvenainen, Esa Niemitalo ja Ari-Hermann Heimonen.

Konserttien kahvituksesta ovat huolehtineet Martat ja Kivekkäät.

Talouselämyksen koettelema kunta joutuu etsimään ensi vuodelle talousarviosäästöjä ja vahvasti liipasimella on myös Kivijärvi Soi -tapahtuman rahoitus. Hannu Ahonen toteaa: ”Viime vuosina kokonaisbudjetti on ollut 17 000 euron luokkaa, josta kunnan maksettavaksi on jäänyt 9 000 euroa. Mikäli kunta joutuu luopumaan laajalti mainetta tuoneesta korkeatasoisesta tapahtumastaan, sitä pyritään mahdollisesti jatkamaan yhdistyspohjalta. Mukaan pitäisi nyt löytää lisää yhteistyökumppaneita ja keksiä keinoja, millä valtion säveltaidoimikunnan avustus saataisiin palautettua”.